

[Støtter.]

bliver økonomisk dårligere stillet, end de er i dag. Vi finder, at der her foregår et virkelig udmærket arbejde. Det samme sker naturligvis i de politiske ungdomsorganisationer, og disse foreninger kan ikke stilles økonomisk dårligere, tværtimod, de må have et større tilskud, og det tror jeg at vi er enig med regeringen i.

Men der er minsandten også nogle andre hensyn at tage i denne sag. Vi vil f. eks. have at vide, hvilke foreninger der er tilsluttet Dansk Ungdoms Fællesråd, som jeg forstår skal fordele disse eventuelt 16 mill. kr. Vi vil også undersøge, hvilke virkninger det kan få med hensyn til, at vi på grund af disse initiativer her måske pludselig oplever, at der kommer nye landsdækkende ungdomsorganisationer, som altså kan få andel i disse tipsmidler, og så får spejderne, så får FDF, og så får de politiske ungdomsorganisationer færre penge.

Jeg har lagt mærke til, at den største forening under Dansk Ungdoms Fællesråd er Foreningen af Højskoleelever på 63.000 medlemmer. De kan meget hurtigt organisere sig, således at de kan imødekomme de forudsætninger, som skal opstilles med hensyn til at få tilskud, og så får alle de udmærkede organisationer, som hr. Brixtofte har talt så velgørende om heroppe, mindre i tilskud, og det vil det konservative folkeparti ikke være med til. Derfor må man undersøge disse ting, inden man lægger sig så fast, som visse af de ungdommelige medlemmer her i salen har gjort det.

Så vil jeg i øvrigt til sidst synes, at der er grund til at sende en venlig tanke til tipperne. De er årsagen til, at der overhovedet er penge at fordele.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal tillade mig at deltage i den almindelige forundring over den løsning, skatte- og afgiftsministeren har fundet på problemerne i forbindelse med fordelingen af tipsmidlerne. Jeg skal prøve at se, om jeg kan tilføje noget nyt til debatten.

For det første vil jeg om det tekniske sige, at vi kan tilslutte os forhøjelsen af rækkeprisen. Jeg tror ikke, det vil nedsætte folks spillelyst. Vi kan tilslutte os forslaget om ophævelse af aldersgrænsen for tipning, og vi mener også, at det er hensigtsmæssigt med

et enklere forhold til finansudvalget, når der skal søges om beløb af tipsmidlerne.

Vi kan derimod ikke tilslutte os skatteministerens forslag til fordeling af midlerne mellem de forskellige interesseorganisationer, og det er jo det, der er det helt store problem i det foreliggende lovforslag. Betænkningforslaget går ud på, at statens overskud skal bindes til de almenkulturelle formål, som skatteministeren nu foreslår at ikke statens overskud, men de almindelige tipsmidler også skal bruges til. Skatteministeren siger i bemærkningerne til lovforslaget, at han ikke finder det hensigtsmæssigt på forhånd at binde penge af statskassen til disse almenkulturelle formål, og derfor får vi altså den fordelingsnøgle, som skatteministeren fremlægger.

Jeg kan godt forstå skatteministeren. I modsætning til nogle af de andre ordførere kan jeg godt forstå det. Jeg vil gerne have skatteministerens svar på, om det, han er bekymret for, er, at de almenkulturelle formål, som i øjeblikket får penge fra tipsmidlerne, slet ikke vil få noget, hvis pengene skal tages direkte af statskassen. Er det det, skatteministeren er bange for? Er skatteministeren i den situation, at han gennem sine oplevelser med folketingets finansudvalg og folketingets nuværende sammensætning frygter, at hvis vi skal tage pengene direkte af statskassen til de her formål, så får de ingenting? Hvis det er baggrunden, så kan jeg godt forstå, at man har valgt den fordelingsnøgle, man har, for jeg vil også synes, at det var meget beklageligt, om disse områder ikke fik statspenge, og hvis ikke de kan få af andet end tipsmidlerne, så må de have af tipsmidlerne.

Hvis det er tilfældet, så vil jeg vende tilbage til fordelingsnøglen, og så vil jeg godt spørge skatteministeren, hvis det er den frygt, der ligger til grund for fordelingsnøglen, hvorfor det så kun er de idébestemte ungdomsorganisationer, der skal betale for, at vi har et negativt kulturelt klima i folketinget i øjeblikket. Hvorfor skal idrætten ikke yde sin skærv? Og lad mig så være den første, der fra denne talerstol siger: hvorfor skal idrætten så bevare de 80 pct.? De andre ordførere er ligesom gået ind for de 80 pct. til idrætten og har samtidig villet bevare det oprindelige beløb til det idébestemte. Jeg ønsker heller ikke at beskære det idé-